

ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΜΑΣ ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ..

..ΤΟΣΟ ΜΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

(ένα κείμενο για τις κλοπές στα σούπερ μάρκετ)

Σουπερμάρκετ! Περιτύλιγμα καραμέλας με πικρή γεύση...

Στο Κολωνάκι, οδός Κανάρη 8, το 1962, ανοίγει τις πόρτες του το πρώτο κατάστημα σούπερ μάρκετ με τη μορφή που το ξέρουμε μέχρι σήμερα. Μία νέα επιχείρηση που έρχεται ν' αλλάξει τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας και βάζει λουκέτο στα παντοπωλεία της γειτονιάς, καταργεί τα χύμα προϊόντα και την προσωπική σχέση ανάμεσα στον καταναλωτή και στον παντοπώλη. Σχεδόν όλες βέβαια ψωνίζουμε πια από τα σούπερ μάρκετ αφού είναι οι βασικοί προμηθευτές του σπιτιού μας. Τι κρύβεται όμως πίσω από τις φανταχτερές ταμπέλες και τα ράφια με την υπερπληθώρα προϊόντων και προσφορών;

Ένας και μοναδικός στόχος: «το κέρδος». Και αφού το κέρδος και το ασυγκράτητο κυνήγι του στον καπιταλισμό είναι αυτοσκοπός, με ένα μαγικό τρόπο, εξαφανίζεται η ποιότητα των προϊόντων, οι υποψήφιες πελάτισσες κατευθύνονται, με τεχνικές μάρκετινγκ, στο τι θα αγοράσουν, οι μικροπαραγωγοί δεν βρίσκουν χώρο στα ράφια αφού δεν μπορούν να ανταγωνιστούν τις τιμές των μεγάλων και οι όποιες εκπτώσεις στις τιμές χονδρικής δεν φτάνουν ποτέ στο καταναλωτικό κοινό αλλά δημιουργούν υπερκέρδος για την επιχείρηση. Και με όλες εμάς τις από κάτω, τους φοιτητές, τις μετανάστριες, τους χαμηλόμισθους, τις χαμηλοσυνταξιούχες, τους μη έχοντες που την κεφαλή κλίνει τι γίνεται; Μην ανησυχείτε, υπάρχουν ο κατιμάς, τα ληγμένα και η ελεημοσύνη του σκάι μέσω της ΜΚΟ «όλοι μαζί μπορούμε».

Είναι χαρούμενοι οι χαμογελαστοί υπάλληλοι;

Όπως κάθε εταιρεία που σέβεται τον καπιταλιστικό εαυτό της, έτσι και τα σούπερ μάρκετ, έχουν σαν στόχο την αύξηση του κέρδους μειώνοντας στο ελάχιστο το κόστος εργασίας. Το προσωπικό, κατά κανόνα, δουλεύει σε καθεστώς μειωμένων ωραρίων, μισθών πείνας, κάτω από αφόρητη πίεση, με αδήλωτες ή και απλήρωτες υπερωρίες. Οι εργαζόμενες αξιολογούνται με βάση τη δωρεάν, πέραν του ωραρίου τους, εργασία και τις Κυριακές κάνουν μισές βάρδιες για να μην δικαιούνται ρεπό.

Τι είναι τελικά τα σούπερ μάρκετ.

Είναι οι μεγαλύτερες εγχώριες επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου. Εισπράττουν ζεστό – μετρητό χρήμα ενώ αγοράζουν τα προς πώληση προϊόντα με πολύμηνες επιταγές και δάνεια, φεσώνοντας τα ασφαλιστικά ταμεία και το προσωπικό τους. Είναι από τις πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις που έχουν τους πιο κακοπληρωμένους εργαζόμενους. Όταν κλείνουν ή παρουσιάζονται σαν ζημιογόνες απλά οι ιδιοκτήτες τους βγάζουν τα κέρδη τους στο εξωτερικό ή τα επενδύουν σε υπεράκτιες (offshore) εταιρείες και πάνε για άλλες μπίζνες.

Πως διαχειρίζονται τις κλοπές προϊόντων τα τοπικά (και όχι μόνο) σουπερμάρκετ.

Εδώ και αρκετό καιρό πολλά σούπερ μάρκετ της περιοχής μας καλούν την αστυνομία για να συλλάβει πελάτες (κυρίως γυναίκες) που προσπαθούν να αποκτήσουν είδη πρώτης ανάγκης χωρίς να πληρώσουν. Η διαδικασία, αν και διαφέρει ανά περίπτωση, έχει πολλά κοινά. Υπάρχει κάποιος κρυμμένος υπάλληλος που δουλειά του είναι να παρακολουθεί και να ρουφιανεύει στους υπεύθυνους της επιχείρησης τις ύποπτες κινήσεις. Άλλες φορές, τον ρόλο αυτό αναλαμβάνει ο εκάστοτε υπεύθυνος ασφαλείας, σεκιουριτάς, ταμίας ή ακόμα και κάποιος νομοταγής συμπολίτης. Στη συνέχεια «οι κατηγορούμενες ως κλέφτρες» κρατούνται παράνομα στο χώρο του σούπερ μάρκετ, ακόμα κι αν έχουν επιστρέψει το εμπόρευμα και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις τραμπουκίζονται και εξευτελίζονται δημόσια. Δεν είναι λίγες οι φορές που είδαμε, είτε σαν μάρτυρες είτε σαν κατηγορούμενες είτε σαν εργαζόμενοι, τη συνέχεια της ιστορίας να την αναλαμβάνει η αστυνομία και οι δικαστικές αρχές για ευτελή ποσά λίγων ευρώ. Στην προσπάθεια δε να μειωθούν οι «κλοπές» στα καταστήματα, οι υπάλληλοι απειλούνται ότι τα ποσά που αντιστοιχούν στα «κλοπιμαία» θα αφαιρεθούν από τους μισθούς τους. Μ' αυτό τον τρόπο στήνεται μια πολιτική κανιβαλισμού, δίνοντας κίνητρα στο προσωπικό να αναλάβει ρόλο ρουφιάνου, θεωρώντας υπαίτιες των περικοπών του όλες εκείνες που δεν έχουν λεφτά για να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες.

Τι λέμε όσοι και όσες υπογράφουμε αυτό το κείμενο.

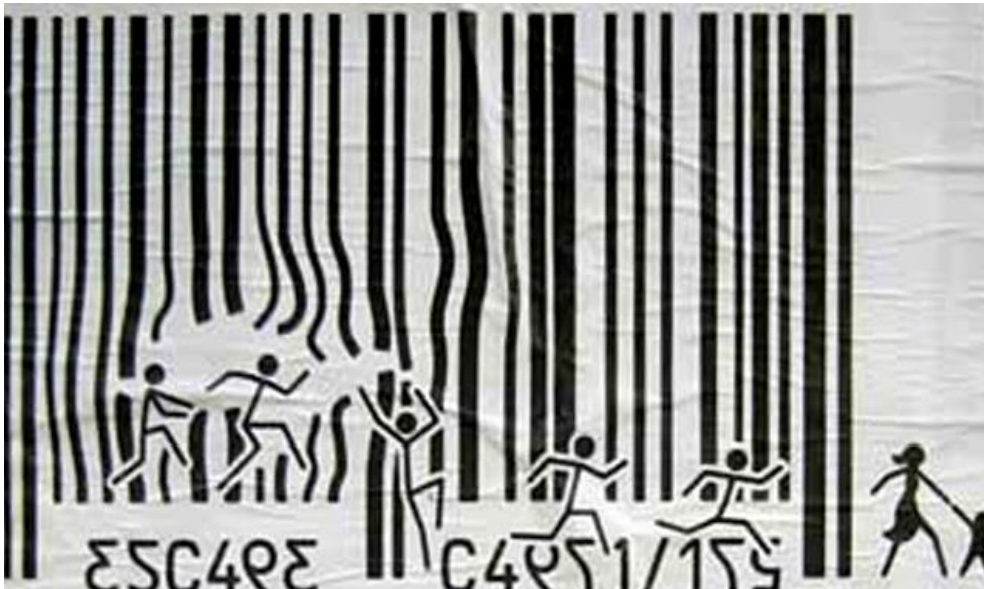
- Δεν πάνε δύο χρόνια που, μετά την εξαγορά καταστημάτων της αλυσίδας σούπερ μάρκετ Καρυπίδης από τη Market In, η εταιρεία, παρά τις δεσμεύσεις της για πληρωμές, ενορχήστρωσε επίθεση με μπράβους και φασίστες στις 1.400 απλήρωτες εργαζόμενες που διεκδικούσαν μισθούς 15 μηνών.
- Πριν ενάμισι χρόνο ο Στάθης Καραγεωργόπουλος εργαζόμενος του καταστήματος AB Βασιλόπουλος της Πάτρας, βρήκε τραγικό θάνατο εν ώρα εργασίας, πέφτοντας από ύψος 3,5 μέτρων καθώς το πάτωμα του ορόφου στο οποίο εκτελούσε εργασίες, εξαιτίας των ελλιπών μέτρων ασφάλειας υποχώρησε, προσθέτοντας άλλη μία εργατική δολοφονία στην ήδη μεγάλη λίστα. Οι υπεύθυνοι ανακοίνωσαν ότι πέθανε από ανακοπή καρδιάς και το κατάστημα συνέχισε κανονικά τη λειτουργία του.
- Πριν από λιγότερο από έναν χρόνο δημοσιεύτηκε η ανακοίνωση περιφερειακής διευθύντριας του My Market που απειλούσε στην ουσία τους εργαζομένους να χαμογελάνε. Να χαμογελάνε γιατί έχουν δουλειά ή γιατί παίρνουν 300 ευρώ. Ταυτόχρονα τους υπενθύμισε ότι ελέγχονται από τον μυστικό επισκέπτη που γυρίζει στα καταστήματα.
- Ακόμη μια περίπτωση που τα σουπερμάρκετ έδειξαν την απαράδεκτη κοινωνικά στάση τους είναι η δημιουργία του Κλαδικού Σωματίου Εργαζομένων στα Τρόφιμα και τα Σούπερ Μάρκετ το οποίο στήθηκε από τους εργοδότες με τις διευθύντριες και τους προϊστάμενους μεγάλων αλυσίδων σουπερμάρκετ να παρουσιάζονται ως εκπρόσωποι των εργαζόμενων και οι εργαζόμενες να υποχρεώνονται από την εργοδοσία να προσέλθουν στις εκλογές.
- Στα σουπερμάρκετ Γαλαξίας είχαμε ρατσιστικό κρούσμα όταν ο υπεύθυνος καταστήματος ανακοίνωσε σε εργαζόμενη σε εταιρία προώθησης προϊόντων που βρέθηκε να δουλεύει σε ένα από τα πιο πάνω σούπερ μάρκετ ότι έπρεπε να αποχωρήσει γιατί είναι αλλοδαπή και πως το κατάστημα είναι ελληνικό και απευθύνεται σε Έλληνες.

Φυσικά η παραπάνω σταχυολόγηση μέσα σε πληθώρα ανάλογων περιστατικών δεν μας εκπλήσσει. Ενόσω τα σκάνδαλα και οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες δίνουν και παίρνουν - με τους υπόλογους να τη βγάζουν λάδι - το κράτος επιλέγει πρώτα και κύρια να πειθαρχήσει τις από κάτω, στοχοποιώντας όσους δεν υποτάσσονται απόλυτα στους νόμους του. Από τη δική μας πλευρά, η άρνηση σε αυτή την πειθαρχηση είναι αναπόφευκτη απλούστατα γιατί... δεν τη βγάζουμε! Μέσα στην οξυμένη επίθεση που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια, ο μισθός μας δεν φτάνει ούτε για τα βασικά, οι «προνοιακές παροχές» εξανεμίζονται, η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία γίνεται καθεστώς, αλλάζουμε τη μια σκατοδουλειά μετά την άλλη. Την ίδια στιγμή, το κόστος ζωής διαρκώς αυξάνεται· από τις τιμές στα ράφια των σούπερ μάρκετ μέχρι τις μπάρες και τα εισιτήρια στα μέσα μαζικής μεταφοράς, ενώ τα ενοίκια έχουν φτάσει στον ουρανό.

Άρα... (κάτι σαν μικρός επίλογος).

Για να το πούμε λοιπόν ξεκάθαρα: όσοι επιλέγουν να μην πληρώνουν για τις βασικές τους ανάγκες έχουν όλο το δίκιο του κόσμου με το μέρος τους! Όπως δηλαδή έχουν όλο το δίκιο του κόσμου και όσες αρνούνται να πληρώσουν εισιτήριο στα ΜΜΜ ή όσοι καταλαμβάνουν ένα κτήριο για να στεγάσουν τις ανάγκες τους. Αν λοιπόν κάποιος πρέπει να λογοδοτήσει αυτοί είναι όλα τα αφεντικά, όλοι οι ρουφιάνοι και οι μηχανισμοί καταστολής και πειθάρχησης.

ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ ΘΑ ΤΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ

Αυτόνομη Συνέλευση Ζωγράφου
(syneleysizografou.blogspot.com)

Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης
Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου, Ζωγράφου
(sadvkpz.espivblogs.net)

Υπόγειος Ιλισός,
Αναρχική Κοινότητα Αγώνα
στα Ανατολικά της Αθήνας
(ypogeios-ilisos.espivblogs.net)

σύντροφοι/συντρόφισσες
που ζουν και δρουν στις περιοχές
των Ιλισίων και του Ζωγράφου